Ankenævnet for Forsikring

Den 15. marts 2017 blev i sag nr. 89902:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har bilforsikring hos Topdanmark Forsikring A/S. Han klager over, at selskabet har anerkendt en skade på modpartens bil i forbindelse med et færdselsuheld den 18/2 2015, hvor den forsikrede bil var involveret.

Selskabet har anerkendt, at klagerens bil har forvoldt skaden på modpartens bil, og har dækket reparationsudgiften på i alt 9.176,55 kr.

Klageren har erkendt, at han har påkørt modparten, men han mener ikke, at sammenstødet kan have forvoldt den skade, der er blevet udbedret. Han har derfor afvist at betale selvrisikoen på 3.671 kr. Klageren har i den forbindelse anført, at der på skadesdagen ikke var nogen synlig skade at se, og at modparten først har anmeldt skaden til sit forsikringsselskab i april 2016, cirka 1 år og 2 måneder efter uheldet. Herudover har klageren anført, at den skade, som han har påført er i den modsatte side af modpartens køretøj.

I klageskema af 23/9 20166 har klageren bl.a. anført:

> "Jeg er uenig i Top (mit selskab) og [andet selskabs] afgørelse. Der er tvist om, hvorvidt jeg har forvoldt en skade på anden bil ifm. parkering. På dagen kiggede begge parter på bilen, og blev enige om at der ikke var noget at se, og et år senere kommer der et påkrav via Top, om betaling af selvrisiko som følge af skaden nævnt tidligere. Jeg finder sagsforløbet problematisk. 1: På skadesdagen var der ingen synlig skade, og et år efter kommer der en regning på en skade som ikke har været synlig. Jeg tror ikke at [andet selskab] har

haft en taksator inde over sagen, men at den alene er afgjort af en autoværksted. Jeg klager desuden over, at den skade som jeg har påført - hvilket jeg har gjort Top opmærksom på - er i den modsatte side af 'skidelidtes' køretøj.

Jeg ønsker ikke at betale selvrisikoen, dels fordi at jeg er uenig i selskabernes fremgangsmetode. Jeg synes, at det er urimeligt for min retssikkerhed, at [andet selskab] kan gøre påkrav mod mit selskab, med mindre, at de kan dokumentere skaden med en udførdlig taksatorrapport. Hvordan kan [andet selskab] iværksætte en reparation UDEN at en potentiel 'tvistsag' er behandlet. [Andet selskab] ved at der er en modpart i sagen, eller så burde de spørge ind til det INDEN skaden udbedres - Jeg har modpart ingen chance for ytre min mening mv. i denne sag, hvilket er ubetryggende."

Hertil har selskabet i brev af 30/11 2016 til nævnet bl.a. bemærket:

"Der blev rettet et krav mod os, hvor klager skulle have påkørt modparten, der holdt parkeret. Vi bad i den forbindelse klager anmelde uheldet og ved anmeldelsen erkendte klager, at han bakkede og ramte modpartens køretøj. Dog uden skade til følge. Vi meddelte på dette tidspunkt klager, at da han havde erkendt påkørsel, var vi nødsaget til at anerkende erstatningspligten overfor modparten.

Modparten, som har kaskoforsikring i [andet selskab], har oplyst, at han i første omgang ikke ville anmelde skaden, da der kun skete nogle overfladiske skrammer og en revne i kofangeren. Han vurderede, at skaden var ubetydelig. Det var først da han ca. 1 år efter uheldet skulle til service med sin bil, at værkstedet konstaterede, at der var en indvendig skade, der hvor klager havde ramt modpartens bil. Dette er årsagen til, at der er gået over et år efter uheldet, inden modparten har fået besigtiget og udbedret sin skade.

Mht. opgørelsen af skaden er der altid en taksator inde over skaden. I den aktuelle sag blev der taget billeder af køretøjet, som sammen med værkstedets rapport blev sendt til godkendelse hos [andet selskabs] taksator, som godkendte rapporten. Dette er normal praksis.

Klager anfører, at den skade, han har påført, er i den modsatte side af skadelidtes køretøj. Modparten har en skade på højre side bag. Udover at billedet fra skadestedet viser, at køretøjerne holder sådan, at klagers højre side vender mod modpartens højre side, hvorfor det er sandsynligt, at klager har ramt modparten i højre side, så betragter vi også hans udtalelse som, at han erkender, at der reelt set skete en skade.

Modparten har sin bil kaskoforsikret i [andet selskab], og kan altid få en skade udbedret over denne forsikring, uanset om der er en modpart eller ej. Det, at der foreligger en taksatorrapport, er dokumentationen for den udførte reparation.

Klager har altid mulighed for at ytre sin mening og opponere over skaden. Også selvom en modpart har fået udbedret sin skade. Der vil dog altid være tale om, at skadevolder skal løfte sin bevisbyrde, hvis denne mener, at der ikke er sket skade. Denne bevisbyrde er ikke løftet i denne sag, hvorfor vi mener, at klager skal betale selvrisiko, da vi har udbetalt erstatning til skadelidte jf. FL § 108.

Klageren har tegnet kombineret ansvars- og kaskoforsikring med en selvrisiko på 3.671 kr."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, herunder den korrespondance mellem selskabet og klageren, der ligger forud for sagens indbringelse for nævnet, modpartens skadeanmeldelse til sit selskab, taksatorrapport af 17/5 2016 samt fotos.

Af modpartens skadeanmeldelse af 8/4 2016 fremgår det bl.a.:

> "En ældre mand var så uheldig at bakke ind i min bil sidste år og min ovenbo skyndte sig ned og gjorde mig opmærksom på det. Jeg tog billeder af bilen og talte med dens ejer, en ældre mand ved navn ... Jeg fik hans navn og telefonnummer, men udover lidt overfladiske skræmmer, så kunne jeg ikke finde nogen synlige problemer udover en revne i kofangeren. Jeg besluttede mig for at den var ubetydelig, ikke mindst da jeg syntes det var synd for den ældre mand. For en uges tid siden var jeg så til service med min bil på værksted med min bil (… cc), da den skulle have byttet en bærearm samt byttet nogle lygter. Her kunne [værkstedet] desværre også konstatere en stor indvendig skade lige præcis der, hvor manden var bakket ind i min parkerede bil. Noget jeg simpelthen ikke har haft kompetence til at finde ud af selv. Derfor må jeg desværre tage kontakt med manden alligevel, men nu forholder det sig sådan, at jeg huske jeg smed hans telefonnummer ud…. faktisk for ikke alt for lange siden.
>
> Jeg vil gerne kontakte ham og fortælle tingene som de er, så han ikke pludselig får et forsikringskrav ind ad døren. er det muligt for mig at få information om hans telefonnummer og fulde navn fra jer? Alternativt må jeg tage kontakt med danske forsikring, som jeg ser er hans forsikringsselskab. Ibs bil, en …, havde følgende registreringsnummer: …
>
> Jeg vedlægger også et billede af bilen samt af min egen bil (…)."

Af taksatorrapport af 17/5 2016 fremgår det bl.a.:

TYPE:KOLLISION ZONE: BAGPARTI

ARBEJDSLØN		2268,00 KR
RESERVEDELE		2239,00 KR
LAK		3552,45 KR
MILJØOMKOSTNING		97,48 KR
FRADRAG		-815,69 KR
	MOMSPLIGTIG	7341,24 KR
	MOMS 25,00%	1835,31 KR
	IALT INCL. MOMS	9176,55 KR

REPARATIONENS VARIGHED ER VEJLEDENDE BEREGNET TIL 3 DAGE

Nævnet udtaler:

Klageren har overfor nævnet oplyst, at han i forbindelse med parkering af sin bil bakkede og ramte modpartens bil, der holdt parkeret. Han har endvidere oplyst, at begge parter gik ud for at besigtige bilerne og konstaterede, at der ikke var sket skade.

Klageren er utilfreds med, at selskabet har anerkendt skaden på modpartens bil og betalt reparationsudgiften på 9.176,55 kr. Klageren mener ikke, at sammenstødet kan have forvoldt den skade, der er blevet udbedret. Han har derfor afvist at betale selvrisikoen på 3.671 kr. Klageren har anført, at der på skadesdagen ikke var nogen synlig skade at se, og at modparten først har anmeldt skaden til sit forsikringsselskab i april 2016, cirka 1 år og 2 måneder efter uheldet. Klageren har desuden anført, at den skade, som han har påført, er i den modsatte side af modpartens bil.

Selskabet har i sit brev af 30/11 2016 til nævnet anført, at modparten har en skade på højre side bag, og at billederne fra skadestedet viser, at bilerne holder sådan, at klagerens højre side holder mod modpartens højre side, hvorfor det er sandsynligt, at klageren har ramt modpartens højre side.

For så vidt angår det sene anmeldelsestidspunkt har selskabet oplyst, at modparten i første omgang ikke ville anmelde skaden, da der kun skete nogle overfladiske skrammer og en revne i bagkofangeren. Han vurderede derfor, at skaden var ubetydelig. Det var først da han cirka 1 år efter uheldet skulle til service med sin bil, at værkstedet konstaterede, at der var en indvendig skade, der hvor klageren havde ramt modparten.

For så vidt angår opgørelsen af skaden har selskabet oplyst, at der i den aktuelle sag – i overensstemmelse med normal praksis – blev taget billeder af bilen, som sammen med værkstedets rapport blev sendt til godkendelse hos selskabets taksator, som godkendte rapporten. I relation til modpartens adgang til at lade bilen reparere har selskabet oplyst, at modparten har sin bil kaskoforsikret og derfor altid kan få en skade udbedret, uanset om der er en modpart eller ej, og at en taksatorrapport blot er dokumentation for den udførte reparation. Klageren har som skadevolder mulighed for at ytre sin me-

ning og opponere over skaden. Det er dog klageren, der skal løfte sin bevisbyrde, hvis han mener, at der ikke er sket skade, hvilket selskabet ikke finder klageren har gjort.

På baggrund af det oplyste lægger nævnet til grund, at klagerens bil ramte modpartens bil den 18/2 2015.

Nævnet bemærker, at det indklagede selskab i henhold til færdselslovens § 108, stk. 1 hæfter umiddelbart i forhold til skadelidte og dennes forsikringsselskab. Selskabet kan derfor som udgangspunkt udbetale erstatning på baggrund af en taksering foretaget af en taksator.

Nævnet bemærker endvidere, at jo længere tid der går mellem en anerkendt påkørsel og en taksering af skaden på den påkørte bil, des større er risikoen for, at en takseret skade ikke hidrører fra den anerkendte påkørsel.

I en situation som den foreliggende – hvor takseringen af modpartens bil først er foretaget mere end 1 år efter uheldet – finder nævnet, at der må foretages en konkret vurdering af, om den af selskabet anerkendte skade med rimelighed kan anses for at stamme fra den af klageren anerkendte påkørsel.

På baggrund af de tilvejebragte oplysninger fra parterne og efter en samlet vurdering af sagen finder nævnet, at selskabet ikke har sandsynliggjort, at den lettere påkørsel mellem de to biler har forårsaget den af modparten anmeldte, indvendige "skjulte" skade på modpartens bil.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at modparten først har opdaget skaden efter 1 år og 2 måneder, og at der dermed er gået så lang tid siden klagerens lette påkørsel af modpartens bagkofanger, at den skjulte skade dermed kan være opstået ved andre lette stød af eller mod bagkofangeren, som modparten ikke måtte have registreret i det forløbne, forholdsvist lange tidsrum.

Nævnet har også lagt vægt på, at det er modparten, som skadelidte, der har bevisbyrden for, at der er årsagssammenhæng mellem den af klageren anerkendte påkørsel og den af modparten anmeldte, skjulte skade. Nævnet bemærker, at selskabet - ved at anerkende den sent anmeldte, skjulte skade - overtager modpartens bevisbyrde i forhold til klageren. Nævnet bemærker endvidere, at denne bevisbyrde bliver vanskeligere at løfte for modparten/selskabet jo længere tid, der går mellem skadesdatoen og datoen for konstateringen af den skjulte skade.

Det forhold, at modparten havde en skade på højre side bag, og at billederne fra skadestedet synes at vise, at bilerne holdt sådan, at klagerens højre side holdt mod modpartens højre side, hvorfor det er sandsynligt, at klageren har ramt modpartens højre side, kan ikke i sig selv føre til andet resultat.

Spørgsmålet er herefter, om selskabet kan opkræve hel eller delvis selvrisiko for de skader, som modparten umiddelbart konstaterede på bilen ved påkørslen.

Modparten har i sin anmeldelse oplyst, at der ved uheldet skete nogle overfladiske skrammer og en revne i bagkofangeren, som modparten dog ikke umiddelbart ønskede at rejse krav om dækning for, idet skaden "var ubetydelig", og idet modparten "syntes det var synd for den ældre mand".

Denne oplysninger indikerer, at de oprindeligt konstaterede skader af modparten blev betragtet som så bagatelagtige, at han ikke ville forfølge disse isoleret set. Da selskabet ikke nærmere har specificeret, hvordan regningen på 9176,55 kr. for reparationen skal fordeles på henholdsvis den "skjulte skade" og på de overfladiske skrammer/revne, har nævnet ikke tilstrækkeligt grundlag for at fastlægge, om og givet fald med hvilket beløb, selskabet ville være berettiget til at opkræve selvrisiko for den oprindeligt konstaterede bagatelagtige skade på modpartens bil.

Nævnet finder på den baggrund, at selskabet i det hele er afskåret fra at kunne opkræve selvrisiko hos klageren for den lettere påkørsel, som fandt sted den 18/2 2015.

7. 89902

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Topdanmark Forsikring A/S, skal anerkende, at selskabet ikke er berettiget til hos klageren at opkræve selvrisiko for den lettere påkørsel, som fandt sted den 18/2 2015.

Klagegebyret tilbagebetales.

Peter Thønnings